

din § jura

WERLAUFF § JURA

KOLOFON

Hjemmeside:

www.dinjura.com

Ansvarshavende redaktør:

Jacob Louring Hansen,
jlh@dinjura.com

Redaktionspanel:

Alex Fomcenco,
wp@werlauff-publishing.com

Erik Werlauff,
erik@werlauff.com

ISSN nr:

2445-9208

Udgives af:

Werlauff Publishing A/S

Hjemmeside:

www.werlauff-publishing.com

e-mail:

wp@werlauff-publishing.com

CVR:

28699123

Abonnement: Gratis abonnement ved tilmelding igennem

www.dinjura.com

Citation: [2017] nummer 2

Copyright: © 2017 Werlauff Publishing A/S

Bidrag: Bidrag sendes til wp@werlauff-publishing.com

INDHOLD

Godtgørelse af sagkyndige udgifter i skattesager s. **5**

Lønudgifter - ikke altid fradrag s. **7**

Generationskifte: nedsat bo- og arveafgift fra 2017 s. **9**

Forudsigelighed i aftale med udenlandsk part

Når virksomheder fra forskellige lande indgår aftale med hinanden, opstår spørgsmålet om lovvalg altid, dvs. dansk ret eller fremmed ret? Man kan vælge at lade de regler, som automatisk træder i kraft inden for EU, regulere spørgsmålet, normalt Rom I-forordningen, men dette vil jo så i mange tilfælde føre til, at kontrakten er reguleret af fremmed ret. Hvis vi træffer et udtrykkeligt lovvalg i kontrakten, og vi herved aftaler at vælge dansk ret, er det til indlysende ulempe for den udenlandske part. Hvis vi modsat vælger fremmed ret, er det til ulempe for den hjemlige part.

Løsningen på dette dilemma er i mange tilfælde Unidroit-principperne, der er fællesnævneren for de fleste landes love, og disse principper kan læres på få timer. Alle, der læser dem, vil umiddelbart forstå dem. Der er ingen faldgruber i dem. Det er dét denne bog handler om. Den kan læses uden at have Principles ved hånden, men det bedste resultat opnås selvfølgelig, hvis man umiddelbart kan slå op i principles.

200,-

www.werlauff-publishing.com

Fra 2017 kan selskaber og fonde igen få refusion af deres omkostninger til skattesager

Af professor, dr. jur. Erik Werlauff, Aalborg Universitet

I en årrække var muligheden for at (skattefri) godtgørelse af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager (for fx Landsskatteretten eller domstolene) afskaffet for selskabers og fondes vedkommende, men nu er de indført igen med virkning for sagkyndig bistand, der ydes efter den 1. januar 2017.

Der er ingen tvivl om, at det kan hjælpe et selskab ganske meget, at det kan få fx revisor- og advokatudgifter refunderet, enten 100 pct. eller (hvis selskabet får medhold med under 50 pct.) med ”kun” 50 pct. Der kan også betales aconto-godtgørelse undervejs i en længere klagesag.

Hvis selskabet har ret til at få omkostningsgodtgørelse, kan det give kravet på godtgørelse videre til en sagkyndig, fx en revisor eller advokat. I den forbindelse udbetaler SKAT godtgørelsen direkte til den sagkyndige.

Selskabet kan få godtgjort følgende udgifter, når de er afholdt i forbindelse med en klagesag:

- udgifter til advokat, revisor eller andre personer, der kan ligestilles hermed,
- udgifter til syn og skøn,
- udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale, dog ikke til lovpligtig dokumentation for kontrollerede transaktioner, og pålagte sagsomkostninger og retsafgifter.

En sagkyndig erklæring kan blandt andet være en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt selskabet bør prøve sin klage- eller retssag ved domstolene.

Godtgørelsen reduceres med tilkendte sagsomkostninger og offentlig retshjælp. Hvis selskabet kan trække moms fra af sine udgifter til sagkyndig bistand, får selskabet ikke godtgjort momsen.

Selskabet kan få dækket sine udgifter i følgende sager:

- Klager til Skatteankestyrelsen, skatteankenævnet eller til Landsskatteretten.
- Sager, som Skatteministeriet har indbragt for Landsskatteretten.
- Sager, hvor Skatteankestyrelsen, skatteankenævnet eller Landsskatteretten er bedt om at genoptage deres tidligere afgørelse.
- Hvis en af de afgørelser, der er nævnt under de tre først punkter, bliver indbragt for domstolene, samt domstolsprøvelse af afgørelser i sager, hvor et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har truffet afgørelse.
- Hjemvisning (i visse tilfælde).
- Efterfølgende arbejde (under visse forudsætninger).
- Sager, der bliver indbragt for EU-domstolen, hvor selskabet er part.
- Sager om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen). Efter den 14. juni 2009 gives der kun omkostningsgodtgørelse i sager, hvor SKAT har forhøjet et dansk foretagendes skattepligtige indkomst.

Selskabet får betalt 100 procent af sine udgifter til fx sagkyndig bistand i forbindelse med sin klage, hvis selskabet får fuldt medhold, eller dog medhold i overvejende grad. Selskabet har fået medhold i overvejende grad, når selskabet har fået medhold med over 50 procent.

Får selskabet ikke medhold i sin klagesag, eller hvis selskabet får medhold i mindre omfang (50 procent eller mindre), får selskabet betalt sine udgifter til sagkyndig bistand mv. med 50 procent. Erklagesag ikke afsluttet, kan selskabet få aconto-godtgørelse, idet selskabet da får betalt sine udgifter til sagkyndig bistand mv. med 50 procent i aconto-godtgørelse, med forbehold for eventuel tilbagebetaling.

Afgørelsen af, i hvilket omfang selskabet har fået medhold, er et skøn over flere forhold i sagen. Som hovedregel er sagens beløbsmæssige værdi udgangspunktet for vurderingen af graden af medhold. Den administrative myndighed, der har afgjort selskabets sag, afgiver en udtalelse om graden af medhold. Udtalelsen er kun vejledende for SKAT, som afgør spørgsmålet om, i hvilket omfang selskabet har fået medhold.

SKAT træffer afgørelse i sagen om omkostningsgodtgørelse, herunder vurderer medholdsgraden. SKAT foretager en rimelighedsvurdering af honoraret i sagen og kan udbetale godtgørelsen med forbehold for eventuel tilbagebetaling.

Selskabet kan få betalt 100 procent af sine udgifter til sagkyndig bistand mv., hvis selskabets sag er ført videre af skattemyndigheden. 100 procent godtgørelse ydes kun til udgifter vedrørende de klagepunkter, som myndigheden har indbragt/anket og kun ved den instans, hvortil myndigheden har indbragt/anket sagen.

SKAT eller Skatteankestyrelsen kan give forhåndstilsagn om, at selskabets udgifter til syn og skøn ved Skatteankestyrelsen, skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet skal godtgøres med 100 procent.

Selskabet skal selv søge om godtgørelse hos SKAT. Når selskabet søger om at få dækket sine sagsomkostninger, kan selskabet bruge blanketten Ansøgning om omkostningsgodtgørelse af udgifter til sagkyndig bistand i skatte og afgiftssager (blanket 02.008).

For at selskabet kan få udbetalt godtgørelsen, skal udgifterne stå på en regning fra den sagkyndige, fx selskabets advokat. Det er dog ikke en betingelse, at regningen er betalt. Selskabet skal altid medsende regningen i sin ansøgning.

Selskabets ansøgning skal være underskrevet af selskabet og den sagkyndige. I ansøgningen skal der altid være en kort beskrivelse af det udførte arbejde og angivelse af antal timer pr. klagepunkt. Hvis selskabet søger om at få dækket sine udgifter ved mere end én instans, skal de regninger, som selska-

bet søger godtgørelse for, være delt op efter størrelsen af honoraret ved hver instans og indeholde oplysninger om det antal timer, der er brugt pr. instans pr. klagepunkt (eventuelt skønsmæssigt fordelt). Eventuelle udgifter, der ikke kan søges godtgørelse til, skal klart fremgå af regningen.

Ved ansøgning om acontoudbetaling, hvor sagen ikke er endelig visiteret, gælder kravet om opdeling af udgifterne pr. instans ikke.

Selskabet skal vedlægge den afgørelse, kendelse eller dom, der er afsagt for selskabets sag, i sin ansøgning. Er sagen ikke afsluttet, skal selskabet vedlægge en kopi af den underretning, ansøgning, klage eller stævning, som ligger til grund for ansøgningen.

For ansøgninger om godtgørelse for en sag der er afsluttet ved Skatteankestyrelsen, skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet, skal selskabet sammen med ansøgningen vedlægge en vejledende udtalelse fra den pågældende administrative klageinstans, om graden af medhold. Søger selskabet om at få dækket dine udgifter i forbindelse med behandling ved flere instanser, skal selskabet vedlægge en udtalelse fra hver af de pågældende administrative klageinstanser.

SKAT træffer afgørelse i sagen om omkostningsgodtgørelse, herunder vurderer medholdsgraden i din sag. SKAT foretager en rimelighedsvurdering af honoraret i sagen og kan udbetale godtgørelsen med forbehold for eventuel tilbagebetaling. Kravet på omkostningsgodtgørelse kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan dog overdrages, herunder pantsættes, til den sagkyndige. Er kravet overdraget til den sagkyndige, udbetales godtgørelsen til denne. Kravet kan ikke gøres til genstand for retsfulgning. Godtgørelsen bliver udbetalt af SKAT direkte til selskabets eller den sagkyndiges NemKonto.

Selskabet skal ikke betale skat af godtgørelsen. Selskabet har ikke fradragsret for de udgifter, som selskabet har haft i forbindelse med sin skatte- eller afgiftssag.

//Erik Werlauff

Valg af Virksomhedsform

***VALG AF VIRKSOMHEDSFORM** er et nyttigt redskab for rådgivere, virksomhedsejere, studerende og undervisere, der har behov for viden om fordele og ulemper ved den enkelte virksomhedsform. Bogen gennemgår 17 forskellige virksomhedsformer og efterprøver for hver af dem 11 forskellige hensyn (indskud, hæftelse, regnskab, skat, medejere, skift af form etc.), hvorved det gøres nemmere at vælge den bedst egnede virksomhedsform i den enkelte situation.*

Bogen kan købes på www.werlauff-publishing.com

Er en lønudgift ikke altid fradragsberettiget for virksomheden?

Af professor, dr. jur. Erik Werlauff, Aalborg Universitet

Jeg er ked af, at jeg så ofte skal skrive om skat, for der er jo mange andre interessante juridiske emner, som jeg også forsøger at dække for dig. Men den triste sandhed er nu engang, at skat fylder utrolig meget, både for personer og virksomheder. Derfor slipper du heller ikke for følgende nyhed og dertil hørende forudsigtelse.

Ved to domme fra Østre Landsret (SKM2016.551.ØLR og SKM2016.569.ØLR) tog landsretten stilling til et par yderst principielle sager, hvor SKAT over for to virksomheder i banksektoren mente, at de ikke fuldt ud skulle have fradrag for deres lønudgifter.

Ramaskriget var stort, for lønudgifter betragtes af mange som en næsten hellig form for udgift. Hvis udgiften til lønninger til virksomhedens medarbejdere kan blive nægtet fradrag på virksomhedens selvangivelse, hvor er vi så henne?

Der var tale om banker, som havde udvidet deres virksomhed, og hvor medarbejdere havde været beskæftiget med at undersøge de filialer, som banken ville opkøbe. Hvor sikre var udlåne etc.? SKAT var og er af den opfattelse, at den del af de pågældende medarbejders løn, der kan henføres til disse aktiviteter (undersøgelse af et opkøbsemne, due diligence etc.), ikke kan fradrages (men eventuelt kan lægges til anskaffelsesomkostningerne på de tilkøbte aktiviteter).

Landsretten sagde som følger: Ja, SKAT har i princippet ret i, at der ikke er fradrag. Men nej, da dette er udtryk for en ændring af praksis, har den kun virkning fremadrettet, og dermed altså ikke for netop disse bankers lønudgifter i en forløbet periode.

Altså vandt bankerne den konkrete sag, men de (og reelt alle andre virksomheder) tabte substansen med fremtidig virkning, idet der fremtidigt efter landsrettens opfattelse skal skelnes mel-

lem lønudgift, der giver fradrag hos virksomheden, og lønudgift, der ikke giver fradrag.

Det skal straks tilføjes, at dommene er under anke til Højesteret. Der står så meget på spil for virksomhederne, ikke blot banksektoren, men også for alle andre virksomheder.

Hvad vil du nu helst have? At jeg udtrykker forargelse over dommene fra et erhvervsmæssigt synspunkt, eller at jeg lige ud af posen fortæller dig, hvordan jeg tror det ender? Forhåbentlig det sidste; det er vel derfor, du overhovedet gider bruge tid på at læse din §jura. Derfor følgende forudsigtelse: Trods al respekt for bankernes argumenter og deres ret til at prøve deres sag ved Højesteret, er det min opfattelse, at SKAT med stor sandsynlighed vil vinde sagen for fremtiden. Disse banker vil få deres fradrag for disse lønudgifter, men i fremtiden må vi til at vænne os til, at der er lønudgifter, og der er lønudgifter, og at denne form for udgifter ikke er "fredet" for skatterettens ubønhørlige, mangeårige sondring mellem driftsudgifter, der er fradragsberettigede, og anskaffelses-, udvidelses- og andre udgifter, der ikke er fradragsberettigede.

Nøglen findes i statsskattelovens § 6, der omhandler udgifter til at erhverve, sikre og vedligeholde den løbende indkomst. De giver fradrag, hvorimod udgifter til udvidelse af virksomheden ikke giver fradrag, og det giver heller ikke fradrag at foretage undersøgelser vedrørende en påtænkt udvidelse af virksomheden.

I stedet for at jamre over ændringen, der meget tænkeligt vil komme, bør samtlige virksomheder og deres rådgivere (revisor, advokat) foretage en vurdering af, hvilke medarbejdere der særligt kan være i fare for at foretage handlinger (due diligence etc.), som vil medføre fradragssbeskæring. Med rådgivernes hjælp bør virksomhederne være klar til at registrere sådanne opgaver og tidsforbruget på disse, således at virksomhederne fremtidigt af egen drift og på et sagligt og veldokumenteret grundlag

kan vise i deres selvangivelse, at de ikke forlanger fradrag for disse udgifter, men i stedet kører udgifterne ud på et skattemæssigt sidespor, hvor de lægges til anskaffelsessummen for det, der tilkøbes.

Derfor: Rettidig omhu vedrørende klønudgifter, der kan komme i fare for at blive udsat for fradragsbeskæring.

// Erik Werlauff

ERSTATNINGSANSVAR I SELSKABSFORHOLD – LEDELSE, EJERE, REVISOR

ERSTATNING I SELSKABSFORHOLD – ledelse, ejere, revisor er en kort og koncentreret fremstilling af det erstatningsansvar hhv. den hæftelse, der efter omstændighederne kan ramme et selskabs bestyrelses- og direktionsmedlemmer, dets ejere og dets revisor. Bogen behandler spørgsmål om fokuspunkter, ansvarsgrundlag, kausalitet, regres, ansvarsforsikring, processuel rangorden mellem forskellige krav, hovedaktionærers 'nulstilling' over for SKAT samt lovvalg og værneting. For ejernes vedkommende behandles dels det klassiske begreb 'hæftelsesgennembrud', som forfatteren for dansk rets vedkommende selv udviklede i doktordisputatsen 'Selskabsmasken', og som efterfølgende blev bekræftet af domstolene, og dels en række andre retsgrundlag for hæftelse hos ejerne, som har udviklet sig i årenes løb. Afslutningsvis i bogen vender forfatteren spørgsmålet om

ansvar om og definerer, hvad det omhyggelige ledelsesmedlem i praksis bør opfylde for at minimere sin risiko for at ifalde ansvar. I denne sammenhæng afsluttes bogen med tjeklister, som kan tjene til at sikre, at relevante fokuspunkter ikke overses i bestyrelse og direktion.

Find den på www.werlauff-publishing.com

Nedsat bo- og gaveafgift ved generationsskifte af erhvervsvirksomheder

Af professor, dr. jur. Erik Werlauff, Aalborg Universitet

Hvis lovforslag L 183 af 29. marts 2017 vedtages som fremsat af regeringen, vil der med tilbagevirkende kraft fra 2016, og med nedtrapning af afgiftssatserne frem til 2020, gælde mere lempelige regler for boafgift og gaveafgift ved generationsskifte af erhvervsvirksomheder.

Lovforslaget udmønter en aftale mellem Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Konservative indgået vedrørende finansloven 2016, og forslaget burde dermed lige netop være sikret flertal.

Ordføreren for Socialdemokratiet vendte sig ved lovforslagets førstebehandling imod forslaget, pegede på andre metoder til lettelse af generationsskifte og bebudede en ophævelse af de nye lovregler ved et kommende regeringsskifte med en anden flertalskonstellation i Folketinget.

På denne baggrund må bogens læser opfordres til at holde sig ajour med lovforslagets skæbne. I det følgende refereres lovforslaget rent sprogligt ud fra en forudsætning om vedtagelse som fremsat:

Med den ændring af boafgiftsloven, der fandt sted ved L 183 af 29. marts 2017, indførtes der væsentlige lettelser i både boafgift og gaveafgift for generationsskifte af erhvervsvirksomheder, såfremt en række betingelser i boafgiftslovens §§ 1 a og 1 b om boafgift hhv. §§ 23 a og 23 b om gaveafgift er opfyldt. Ikrafttrædelsesdatoen for lovændringerne er den 1. juli 2017, men lettelsen af satserne har virkning også for dødsfald i 2016 hhv. gaver ydet i 2016.

Kernen i reglerne er en nedsat boafgift (§ 1 a) og gaveafgift (§ 23 a), nemlig til følgende satser, til afløsning af den ellers gældende 15 pct. sats (reglerne kan ikke anvendes, hvis der skal betales tillægsboafgift på 25 pct.): 13 pct. i 2016 og 2017, 7 pct. i 2018, 6 pct. i

2019 og 5 pct. i 2020 og senere år.

a) Betingelserne for at kunne nyde godt af de nye satser er følgende (min litrering):

Der skal være tale om arv hhv. gave i form af en erhvervsvirksomhed eller en aktiepost, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, indledningen, hhv. § 23 a, stk. 1, indledningen

b) Arvingen hhv. gavemodtageren skal være en fysisk person, ikke fx en fond, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, hhv. § 23 a, stk. 1.

c) Arvingen hhv. gavemodtageren skal opfylde betingelserne for at kunne succedere skattemæssigt i afdødes retsstilling, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, hhv. § 23 a, stk. 1, men reglerne finder anvendelse, uanset om der faktisk vælges succession eller alternativet: beskatning i boet. Det er vigtigt at bemærke, at muligheden for afgiftsnedsættelse dermed ikke blot omfatter dem, der kan familiesuccedere, dvs. ægtefælle, børn, etc. (aktieavancebeskatningslovens § 34), men også dem, der som "nære medarbejdere" kan succedere (aktieavancebeskatningslovens § 35). Medarbejdersuccession kræver beskæftigelse inden for de seneste 5 år i et antal timer, der svarer til mindst 3 års heltidsbeskæftigelse.

d) Arvingen hhv. gavemodtageren må ikke høre til den personkreds, hvor der skal betales tillægsboafgift, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, hhv. § 23 a, stk. 1. Dog gælder den vigtige undtagelse, at hvis arveladeren hhv. gavegiveren ikke har afkom, kan arv hhv. gave til nedsat afgift i alligevel godt ske til afdødes hhv. gavegiverens søskende, søskendebørn og søskendebørnebørn, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 1, sidste pkt., hhv. § 23 a, stk. 1, sidste pkt. – Dermed kan både ægtefælle, afkom, nære medarbejdere og søskende, søskendebørn mv. under givne omstændigheder begunstiges gennem disse særlige regler om nedsat bo- og gaveafgift ved generationsskifte af erhvervsvirksomheder.

e) Afdøde hhv. gavegiveren skal have ejet virksomheden i mindst 1 år umiddelbart før dødsfaldet hhv. gaveoverdragelsen, og er det aktier, der arves hhv. gaveoverdrages, skal selskabet have ejet virksomheden i mindst 1 år, og afdøde hhv. gavegiver skal have ejet aktierne i mindst 1 år som nævnt, jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 2, nr. 1, hhv. § 23 a, stk. 2, nr. 1.

f) Afdøde eller dennes nærstående hhv. gavegiveren eller dennes nærstående skal i mindst 1 år af afdødes hhv. gavegiverens ejertid have deltaget aktivt i virksomheden (hhv. ledelsen af denne, hvis det er aktier, der overdrages), jf. boafgiftslovens § 1 a, stk. 2, nr. 2, hhv. § 23 a, stk. 2, nr. 2. "Nærstående", der således også tæller med til opfyldelse af arbejdskravet, kan være ægtefælle, søskende og/eller søskendes afkom.

g) Hvis arvingen hhv. gavemodtageren sælger virksomheden hhv. aktierne inden 3 år efter modtagelsen, reduceres nedsættelsen af afgiften forholdsmæssigt, jf. boafgiftslovens § 1 b, stk. 1, hhv. § 23 b, stk. 1,

begge med en række undtagelser for død livstruende sygdom mv. hos arvingen hhv. gavemodtageren. Den forholdsmæssige reduktion betyder fx, at hvis der sælges straks efter modtagelsen, bortfalder hele lettelsen, og der omberegnes til den sædvanlige 15 pct. boafgift. Sælges der midt i 3 års-perioden, bortfalder halvdelen af lettelsen, dvs. der efteropkræves halvdelen af forskellen mellem de 15 pct. og den aktuelle sats på fx 5 pct., og så fremdeles. Der er indberetningspligt for arvingen hhv. gavemodtageren ved et sådant salg inden for 3 år, jf. boafgiftslovens § 21 a hhv. § 26 a.

Det er meget attraktive og erhvervsvenlige generati-onsskifteregler, der herved er kommet ind i billedet, og der må opfordres til, at de rådgivningsmæssigt tages i betragtning ved enhver planlægning af generationsskifte.

//Erik Werlauff

MEDARBEJDERREPRÆSENTATION

MEDARBEJDERREPRÆSENTATION beskriver de regler, der gælder om etablering af medarbejderrepræsentation bl.a. i bestyrelser for kapitalselskaber, statselskaber og -virksomheder, erhvervsdrivende fonde og SE- og SCE-selskaber, samt de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmers rettigheder og pligter.

Bogen henvender sig både til de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, som søger svar på spørgsmål om deres virke, og til dem, der på virksomheds- eller medarbejderside skal overveje spørgsmål om medarbejderrepræsentation eller deltage i den praktiske gennemførelse af etableringen heraf. Endelig henvender bogen sig også til advokater, myndigheder eller organisationsfolk, som til daglig beskæftiger sig med områdets problemstillinger, men som finder specielle spørgsmål ubesvaret i de relevante love og bekendtgørelser.

Find den på www.werlauff-publishing.com